

دیدگاه

بنیادهای نظری عدالت از نگاه «راولز»

نگاهی به کتاب قانون مردمان اثر «جان راولز»

کیان رضوی

■ دو ایده اساسی و آرمانی در جهان فکری اهل سیاست عبارت است از آزادی و عدالت، تمرکز بر آزادی، اندیشه‌ها و مکتب‌های لیبرال را شکل داد و تمرکز بر ایده عدالت، به اندیشه‌های چپ قوام بخشید. اما در سایه این دو ایده اساسی، آرمان‌هایی نظیر همزیستی، توسعه و به ویژه صلح جهانی و حقوق بشر نیز اهمیت بنیادین یافته و مجموعه آنها، ساختار آرمانشهر نوین بشری را شکل داده است. آیا می‌توان جامعه‌ای آزاد و برابر را که در پرتو صلح و تساهل و پیشرفت علمی و اجتماعی قرار یافته باشد، تجربه کرد؟ نه تنها در یک منطقه و قاره، بلکه در سطح جهانی و به مثابه یک آرزوی‌انترناسیونال.

اندیشمندان سیاست، هر یک از جانی به این مفاهیم می‌نگرند و می‌کوشند با ترسیم دو حیطه از اندیشه سیاسی، نظریات خود را عرضه کنند: ۱-آرمانشهری که مطلوب آنهاست و خصوصیات و کیفیات آن ۲-راههای رسیدن به این جهان آرمانی و مطلوب، در حقیقت دو نقطه «آرمان» و «واقعیت»، یا «اید» و «هست» را با هم مرتبط کرده و طرق و شواغ رسیدن این دو به یکدیگر را مورد بحث تفصیلی قرار می‌دهند. همراه با پیچیده‌تر شدن وضع سیاسی و اجتماعی بشر در قرن بیستم و سده کنونی، بر پیچیدگی و تنوع این نظریه‌ها نیز بسیار افزوده شده است.

بسیاری از این نظریه‌ها البته امروز دیگر اعتبار چندانی ندارد.ازجمله نظریات چپ،ارتدوکس یا انارشیز فاقد منطق یا شیونیسم یا افراط گرایی ملی و نژادی، که امتحان خود را بارها پس داده و آتش نابخری و خصومت مندرج در ذات آنها گریبان میلیون‌ها انسان را در سراسر جهان گرفته است. اندیشمندان خردمند و انسائگرا، در پرتو همین تجارب تاریخی به ایده‌های تازه‌تری اندیشیدیداند و کوشیدیداند بدون تعصب بر نظریه‌های رایج و شایع، با مفیدبندهای سنتی میان چپ و راست،صورت‌بندی واقع‌بینانه‌تر و بهتری آرایه دهند.شاید مشکلات فراوانی که گریبانگیر ایده‌های قرن بیستمی و سنتی بوده است، حل و فصل شود و ایده‌های ساده‌تر و کارآمدتر به داد نظریه‌پردازان، سیاستگران، تنخیکان اجتماعی و عموم مردم آید.

جان راولز، بی‌شک در این مسیر، یک ابداع‌گر و تئوریسین بی‌همتا و انقلابی بوده است. انقلاب صمیمی و ایدئال‌گرایانه او در بسط مفاهیم نوین سیاسی و اجتماعی، خاص در تعریف مجدد مفهوم

عدالت و قراردادهای اجتماعی راهگشای بسیاری از نظریات نوین و انسان‌مدار بوده است. یکی از بهترین تئوری‌های او، طرح ایده «قانون مردمان» است. «قانون مردمان» همان طور که از نام آن هویداست، یک آرمانشهر سیاسی-اجتماعی مردم‌نهاد است. نقطه عزیمت راولز نه دولت‌ها، که مردمان هستند؛ مردمانی که او آنها را معقول و آبرومند توصیف می‌کند و به دنبال حقوق اساسی انسان‌ها، همچون سعادت و انصاف و احترام هستند. این نوع جامعه و مردمان، ممکن است حسیصه‌های یک جامعه توسعه‌یافته نوین را نداشته باشند اما قابلیت‌های بالقوه برای بسط حیات موفق و معطوف به آزادی و عدالت نسبی را دارا هستند. این تقسیم‌بندی راولز، نوعی جوامع میلی را در میان ایده‌آل‌های سیاسی و ضد آن برای ما ترسیم می‌کند. از این نقطه می‌توانیم رابط‌های میان مردمان و دولت‌هایی که در سایه تحولات تاریخی پدیدمانده، اما هنوز فاصله‌ای تا رسیدن به توسعه، آزادی و سطوحی از عدالت دارند، برقرار کنیم. «قانون مردمان»، قواعد چنین جامعه‌های و خصوصیات چنین مردمانی را برمی‌شمارد و نوعی «آرمانشهر واقع‌بینانه‌تر را با دقتی حیرت‌انگیز ترسیم می‌کند. کتاب «قانون مردمان» حقیقتاً یک دکترین درجه اول در باب اجتماعات میانی است؛ اجتماعی که مردمانی باضابط و صلاحیت و آرمان‌هایی متعالی در آن حضور دارند، اما فاقد دولت‌ها و انتظامات سیاسی پیشرفت‌اند. کنش سیاسی در این جوامع بی‌گمان به پیشرفت خواهد انجامید و چهار ایده بزرگ آزادی، عدالت، حقوق بشر و صلح در دسترس آنها خواهد بود. راولز می‌گوید انتصار این مفاهیم را از جوامع لیبرال غربی بگیرد و در گسترای عام و جهانی چنین منزلتی را به جوامع و مردمانی که در سایه قرار گرفته‌اند و کمتر دیده می‌شوند، ببخش. خواندن این کتاب، بر متخصصان مسایل سیاسی فرض است و هر که غیر از ایشان نیز این کتاب را بخواند به زرفای اندیشه و گسترده‌گی افق‌های فرهنگی‌اش بسیار افزوده خواهد شد. من در این موضوع تردیدی ندارم زیرا کتاب راولز اثری است که دقیقاً بر پرسش‌های معینی در باب آرمانشهری واقع‌گرایانه و شرایط دست‌یابی به آن متمرکز شده است.

منظور از قانون مردمان، انکاره سیاسی خاصی از درستی و عدالت است که به اصول و هنجارهای حقوق و عمل بین‌المللی مربوط می‌شود. «قانون مردمان» امیودار است بگوید که چگونه جامعه‌ای جهانی از مردمان لیبرال و آبرومند ممکن است تحقق یابد؛ و از میان ما کیست که در پی این آرزو و این پاسخ نباشد؟

ناهید کبیری

کتاب دارای دو شخصیت اصلی موازی است: راوی و مادرش. که در طول داستان، با افت و خیزهای زمانی و موقعیتی، پا به پای هم پیش می‌روند. یکی از آن دو شخصیت «فخری ارغون» است و دیگری نویسنده کتاب. اما زندگی فخری ارغون به روایت نویسنده کتاب آنچنان پرشور و خواندنی است که می‌توانست به عنوان شخصیت اصلی یک رمان مستقل یا یک فیلم سینمایی برای هر نویسنده و فیلمسازی جذابیت‌های هنری، داستانی و نمایشی خودش را داشته باشد.

زنی که در آن مقطع زمانی و تاریخی، با دنیایی از شعر و شعور و آرزوهای بزرگ، در دنیای کوچک دور و برش نمی‌گنجد، به این در و آن در می‌زند تا دیواری را فرو بریزد، پرده‌ای را کنار بکشد، پنجره‌ای را بگشاید و خواب‌زدگان هم‌دیارش را به تماشای آسمان و نسیم و ستاره‌ها و آفتاب ببرد و بی‌اعتنا به همه آن سنت‌ها و خرافه‌ها و اعتقادات بازدارنده جامعه خودش بی‌درنگ بیاموزد و بی‌درنگ به پیش برود.

او خرد و دانش را نجات‌دهنده جامعه و نجات‌دهنده زنان می‌داند. با تاریکی می‌سنجیزد، با فقر و بی‌پولی می‌سنجیزد و مسیر متعالی‌اش را با تدریس و روزنامه‌نگاری و نوشتن شعر و مطالب بیدار کننده، تا پایان عمر ادامه می‌دهد. «جنم نسون وطن‌خواه» را بنیاد می‌گذارد.انجمن‌های ادبی بسیار

و...

با آنکه سه ماه، تنها سه ماه از نخستین بارداری‌اش می‌گذرد از کناری‌ی‌وفایی‌های همسر بی‌اعتنا می‌گذرد و شعار عامیانه «با لباس سفید عروسی تا کفن» را زیر پا له می‌کند. یکی از نکته‌های پرفرزاز کتاب شناساندن همین فخری ارغون است که به یقین با زنان بزرگ تاریخ برابری می‌کند. کتاب، مولفه‌ها و ساختارهای داستانی خودش را دارد. اصلاً نه داستان است و نه نیست. نه نامه‌نگاری است و نه نیست. نه صرفاً خاطره‌نگاری است و نه نیست. هر چه هست از جذابیتی برخوردار است که خواننده را با اشتیاق تا ۵۰۷ صفحه کتاب به دنبال خود می‌کشد. البته نام محبوب سیمین بهیچانی هم در کتبخاوی مضامف مخاطب و پی‌گیری ماجراهای زندگی او و مادرش تاثیر نیست به ویژه با نامه‌نگاری‌هایش به یک مرد ناشناس که سرتاسر متن را از فضایی عاشقانه و رازآمیز سرشار می‌کند. در جایی می‌گوید: «کارم از عاشقی گذشته و به عرفان رسیده است. آ‌ما ای مراد.ای پیر»

و مخاطب می‌خواهد بداند این مرد خوشبخت کیست؟ نه نامی... نه نشانی...

و امید به کشف این شخصیت مجهول و جذاب را که دل از شاعر بوده است تا انتهای کتاب رها نمی‌کند. اما نویسنده به این تعلیق و ابهام شاعرانه تا پایان وفادار می‌ماند. کتاب دارای دو شخصیت اصلی و چند شخصیت محوری است. فخری و سیمین شخصیت‌های اصلی‌اند. مرد ناشناس با همه ناپیدا بودنش نیز حضور دارد و ذهن مخاطب را درگیر می‌کند. دایی سالار از شخصیت‌های مثبت است. شخصیت خاتم سردار یا عزیز کشی هم در خور تامل است، یا پدربزرگ

پارسا محمدی؛ نشر هرمس مجموعه کتابی را پیرامون مبانی موضوعات فلسفه تحلیلی منتشر کرده است که شامل فلسفه علم، معرفت‌شناسی، فلسفه ذهن و فلسفه زبان است. دبیر این مجموعه ضیاء موحد است و نویسندگان کتاب‌ها نیز استادان فلسفه دانشگاه هستند. آن گونه که موحد در یادداشت معرفی این مجموعه نوشته است، این کتاب‌ها در اسباب برای دانشجویان رشته فلسفه تدوین شده است، اگرچه علاقه‌مندان فلسفه نیز می‌توانند از این مجموعه بهره برند. در واقع این مجموعه متونی مقدماتی برای آشنایی با موضوعات فلسفه تحلیلی است که با حجمی کم تهیه شده‌اند و سربدیری ضیاء موحد در این مجموعه که از چهاردهای شناخته‌شده منطق و فلسفه است، بر اعتبار این کتاب‌ها

که جای مهربان بوسه‌هایش همیشه در پیشانی کودکان بود و تولد افراد خانواده را در نخستین ورق قرآن می‌نوشت و سر آخر تایه خاتم با رقص سرخ گلبرگ‌ها در میان تنگ قلیانش و اسفندهایی که در آتشاند می‌ریخت و دود می‌کرد... «با مادرم همراه» از مولفه‌های چندصدایی نیز برخوردار است. مونولوگ‌های ذهنی نویسنده با صدای بلند از سسوی یک «مدعی پرحرف» در اینجا و آنجا به طور پراکنده با زبانی ساده و عامیانه شنیده می‌شود و دلننگی‌های فضای داستان را می‌شکند و پر از طنز و شیرین و مفرح است، مثلاً وقتی راوی دربراره نان سیلو حرف می‌زند او به میان صحبتش می‌دود و می‌گوید «هر چی گم کرده بودی توش پیدا می‌شد. به روز از توش پاره‌ا‌جر دراومد!» نامه‌های سیمین با عنوان «ای مهربان» فضای

گسترده‌ای دارد که همه زندگی نویسنده را از تولد تا به امروز به موازات زندگی فخری ارغون به همراه همه رنج‌ها و شادی‌ها و سرخوردگی‌ها و سازندگی‌هایش تا پایان عمر دربر می‌گیرد. جذابیت این روایت‌ها در مسیر خاطره‌های مشترک ملتی است که تاریخ و رویدادهای سیاسی و اجتماعی سرزمین خویش را یا خوانده‌اند، یا شنیده‌اند یا تجربه کرده‌اند. بیدار کردن حافظه تاریخی مردم یکی دیگر از فرازهای هوشمندانه این کتاب است. مثل سال محرقه، سال تیغوس، حمله متفقین، ترور سرلشگر رزم‌آرا، ملی شدن نفت، داستان مصدق، جبهه ملی، بی‌مهری توده‌ای‌ها، کودتای بیست و هشتم مرداد و اشاره به چند

توده‌ای‌ها، کودتای بیست و هشتم مرداد و اشاره به چند

نگاهی به کتاب «با مادرم همراه» نوشته سیمین بهیچانی

گاه از درون خالی‌ام

عکس: ناصر چندی شرقی

حادثه دیگر بعد از انقلاب سال ۵۷، جنگ ایران و عراق و... که با پرش‌های زمانی بارها به نوستالژیای دوران کودکی و نوجوانی راوی می‌رود و به امروز بازمی‌گردد، امروزی که نویسنده شاعر یا شاعر نویسنده با یک‌دهم بینایی هنوز بی‌وقفه می‌نویسد و تاریکی را از روشنایی پرهیت خود شرمندۀ که هیچ‌امی‌هراساند...

سیمین بهیچانی در این کتاب نفس گرمی دارد. نامه‌نگاری‌اش اغلب به‌ خاطره‌نگاری تبدیل می‌شود. از خاطره بیلاقی‌های گلاب‌دوره دربرند، الاغ‌سواری تا اعتراض به بی‌عدالتی و کتک‌کاری با دکتر جهان‌شاه صالح در زمان دانشجویی در رشته مامایی و کتک‌کاری با هووی مادر و ماجراهای خواندنی دیگر... البته خودش هم در جایی می‌گوید «هیچ گاه عنان قلم در دست من نیست. خودش می‌تازد و مرا به همه براهه‌ها می‌برد.» از

صفحه ۲۴۹ تا ۲۵۸ به مقوله شعر کلاسیک و ناواری نیما و وزن عروضی و آهنگ طبیعی واژه‌های شعر شامل می‌پردازد و بحثی را که احیاناً از پیش با آن مهربان سفر کرده داشته در نامه پی می‌گیرد. نویسنده دارای گرایش‌های مذهبی است و با ارادت به امام علی و امام حسین، می‌گوید از این رو زان نام‌های مقدس را بر دو فرزندش نهاده است. اما در جایی دیگری می‌گوید: «همی‌دانم چرا استعداد و قبول باورهای بی‌دلیل را ندارم. خواه در میحنتی والا چون عرفان یا در مقولات معنوی دیگر.»

او باز هم به بهانه نوشتن نامه در زمینه‌هایی نظریه‌پردازی می‌کند؛ نظریه‌هایی که البته اغلب قابل درک و اعتنا هم هستند.

نگاهی به مجموعه «آشنایی با فلسفه تحلیلی»

درس‌نامه‌های فلسفه تحلیلی

تحلیل استاندارد معرفت، به مساله‌ای که او طرح می‌کند و تحلیل‌های معرفتی می‌پردازد. فصل سوم به بررسی ساختار توجیه و فصل چهارم نیز دو نظریه تکلیف‌گرایانه و اعتمادپذیری را بررسی کرده است.

«آشنایی با فلسفه ذهن»، تألیف امیراحسان کرباسی‌زاده و حسین شیخ‌زایی از اعضای هیات علمی موسسه حکمت و فلسفه ایران است. از آنجا که منابع و آثار زیادی به زبان فارسی درباره فلسفه ذهن وجود ندارد،

انتشار این کتاب می‌تواند حایز اهمیت باشد. تاملات فلسفی درباره ذهن و آگاهی، نه چندان در دانشگاه‌های ما جدی گرفته می‌شود و نه اهمیت درخوری نزد بازماندگان سنت فلسفه‌اسلامی دارد و همین نکته انگیزه مولفان این کتاب برای نوشتن آن بوده است. «آشنایی با فلسفه علم» نیز نوشته کرباسی‌زاده و شیخ‌زایی است اما فلسفه علم برخلاف فلسفه ذهن، دارای وضعیت بهتری از نظر وجود منابع فارسی است و در نظام آکادمیک کشورمان نیز مورد توجه بیشتری بوده است. ویژگی این کتاب آرایه مباحث آن به صورت درس‌نامه و خودآموز و قابل فهم بودن آن است. این کتاب عمدتاً تا چه سه حوزه روش‌شناسی علم، هستی‌شناسی علم و اخلاقی علم پرداخته است.

تألیف روحیه‌خواننده به‌اشعار

یکی از دستگاه‌هایی که بیشترین تغییر و تحول را داشت دستگاه قضایی کشور بود که تا حدودی تحولات ناشی از آن براساس تحمیل کاپیتولاسیون در دوره‌های گذشته بر دولت ایران بوده است. عمده‌ترین امتیاز کاپیتولاسیون برای کشور‌های بیگانه این بود که اتباع ایشان در محاکم ایران محاکمه نمی‌شدند و دلیل اصرار بر وجود این مورد، فقدان قوانین رسمی و مدون و نداشتن سازمان قضایی مشکل از قضات مجرب در ایران بود. پس قانون مجازات عمومی در ۲۳ دی‌ماه ۱۳۰۴ شمسی به تصویب رسید که جریان سریع ساخت زندان‌ها را هم بر می‌داشت. کتاب در اینجا زندان‌های معروف تهران و شهرستان‌ها را در عصر پهلوی معرفی می‌کند و از وضعیت اسفناک موجود در آنها پرده برمی‌دارد سپس مفاد نظامنامه‌های مجلس و توقیف‌گاه‌ها و زندان‌بان عینا نقل شده، هر چند در عمل هیچ‌گاه به اجرا درنیامده‌اند. مطالعه تیتز مربوط به وضعیت داخلی زندان‌ها را در این دوره برای افراد رفیق‌القلب مناسب نمی‌دانم هر چند بسیار خواندنی و قابل توجه است. کتاب در دیگر قسمت‌ها به سیاست حاکم بر زندان‌ها و طبقه‌بندی جرایم و آزادی زندانیان سیاسی و حتی معرفی شکنجه‌گران و زندانیان مشهور این دوره هم می‌پردازد. آخرین تیتز کتاب مجموعه‌ای درنکات از انواع شکنجه‌های زندانیان را که آرایه می‌دهد. شدت این شکنجه‌ها و اعمال غیرانسانی تا حدی بوده که دبیرکل سازمان بین‌المللی عفو در سال ۱۹۷۵ میلادی کارنامه هیچ کشوری را در جهان سیاه‌تر از کارنامه حقوق‌بشر در ایران ندانسته‌است.

نگاه

تاریخ‌انوشیروانی

درباره کتاب «پایگاه ۵۱»

(تاریخچه سانسورنشده پایگاه سری از تش آمریکا)

محمود فاضلی

■ ماجراهایی که آنی جیکوبسون در این کتاب نوشته است به صورت مستقیم و غیرمستقیم با یک پایگاه مخفی دولت آمریکا ارتباط دارد. نام این پایگاه مخفی، پایگاه ۵۱ است. نویسنده برای گردآوری اطلاعات این کتاب با ۷۴ نفر که با این پایگاه در ارتباط بوده‌اند مصاحبه کرده است. از این تعداد ۳۲ نفر در آن پایگاه زندگی یا کار می‌کردند و بقیه آنها نیز به گونه‌ای مستقیماً با آن در ارتباط بودند. پایگاه یادشده در نواحی غربی آمریکا در جنوب ایالت نواد، در ۱۲۰ کیلومتری شمال شهر لاس‌وگلس قرار دارد. این پایگاه ۶۵سال پیش پایه‌گذاری شده و از آن زمان تاکنون به تدریج گسترش یافته و بر دامنه فعالیت آن افزوده شده است. این پایگاه ناحیه وسیعی از منطقه جنوب ایالت نوادا که پایگاه ۵۱ قسمت کوچکی از آن است به دولت آمریکا قلعع دارد که از آن برای آزمایش‌های بمب‌های هسته‌ای خود استفاده می‌کرد. دلیل دیگر که چرا آن پایگاه در آن نقطه راه‌اندازی شد این بود که سازمان جاسوسی آمریکا احتیاج به ناحیه‌ای داشت که در آنجا هواپیماهای جاسوسی خود را مورد آزمایش قرار دهد.

کل منطقه محافظت شده‌ای که برای آزمایش‌های هسته‌ای از آن استفاده می‌شد مساحتی برابر با ۱۱ کیلومتر بود. این منطقه در سال ۱۹۵۱ به دستور ترومن برای آن آزمایش‌ها درنظر گرفته شد و از آن زمان تاکنون تعداد ۹۳۳ بمب اتمی در آن منفجر شده و مورد آزمایش قرار گرفته است. ۸۲۸ انفجار زیرزمینی و ۱۰۵ انفجار در سطح زمین آن منطقه، آخرین انفجار آزمایشی در سال ۱۹۹۲ به وقوع پیوست. هیچ منطقه‌ای از کره زمین به اندازه خاک جنوب ایالت نوادا شاهد انفجارهای اتمی نبوده است.

بررسی تاریخچه پایگاه ۵۱ بدون بررسی تاریخچه آزمایش‌های اتمی آمریکا ناممکن است. به همین دلیل، برای اینکه پس‌زمینه روشنی از راه‌اندازی پایگاه وجود داشته باشد در مورد چگونگی شروع پروژه‌های اتمی آمریکا توضیحاتی لازم به‌نظر می‌آید. نکته‌ای که این ماجرا را جلب می‌کند و شاید آن را به نظر خوانندگان تا حدودی تخیلی برساند، آن است که شواهد و مشاهدات و موضوع داغ بشفاف برنده یا یوفاً (UFO) با موضوع این کتاب گره خورده است.

پروژه ساخت اولین بمب اتمی در آمریکا در سال ۱۹۴۲ آغاز شد. یعنی در سال‌هایی که جنگ جهانی دوم در جریان بود. پروژه ساخت بمب اتمی کاملاً سری و محرمانه بود. روزولت رئیس‌جمهور وقت آمریکا خود شخصاً دستور راه‌اندازی آن پروژه را داده و دستور داده بود که او را لحظه به لحظه از پیشرفت کار آن پروژه باخبر نگه دارند. روزولت چهارماه پیش از آنکه آزمایش اتمی آمریکا با توفیق کامل انجام شود، درگذشت و خود شاهد آن پیروزی نبوده، ولی آن افتخار را نصیب جانشین خود یعنی مارتین هرری ترومن کرد. هزینه آن پروژه با احتساب نرخ تورم به ۲۸میلیارد دلار امروزی می‌رسد. سرانجام زحمات بی‌امان کارکنان آن پروژه در روز ۱۶ جولای سال ۱۹۴۵ به نتیجه رسید و آمریکا اولین بمب اتمی خود را در جنوب ایالت نیومکزیکو با توفیق کامل منفجر کرد. در لحظه‌ای که خبر آن دستاورد به رئیس‌جمهوری آمریکا رسید او در حال برگزاری جلسه‌ای با تعدادی از نمایندگان کنگره بود. در زمانی که یکی از نمایندگان مشغول صحبت کردن بود، مشاور علوم کابیناهش وارد اتاق شد که آن خبر مهم را به او بدهد. وی آرام به سسوی ترومن رفت و در گوش او این جمله را گفت: «آقای رئیس‌جمهور، دیگر لازم نیست که در مورد نتیجه جنگ با ژاپن نگران باشید. آزمایش اتمی با توفیق به پایان رسید.» لبخندی که از شنیدن آن خبر بر چهره ترومن نقش بست، نشان‌دهنده اهمیت آن پروژه برای او بود.

در لحظه‌ای که در آن جلسه آن خبر به رئیس‌جمهور آمریکا داده شد، هیچ یک از نمایندگان حاضر در آن از وجود آن پروژه کوچک‌ترین اطلاعی نداشتند. حتی خود ترومن تا چهار ماه پیش، تا زمانی که معاون روزولت بود از آن خبر نداشت و این نشان‌دهنده آن است که آن پروژه تا چه حدی محرمانه بوده است. دهه‌ها هزار نفر به صورت مستقیم یا غیرمستقیم روی آن پروژه کار می‌کردند ولی کار روی آن پروژه آنگونه طراحی شده بود که هیچ بخشی از کار بخش دیگری اطلاعی نداشت. پروژه منتهت ۸۰ مرکز دفتری و ده‌ها مرکز تحقیقاتی در سراسر آمریکا داشت. موضوعاتی همچون «معمای پایگاه ۵۱، تصور حمله موجودات فضایی به کره زمین، پایگاه سری، بذره‌ای یک توپخانه، احتیاج به دانستن، تصادف اتمی، موش و گربه بازی تبدیل به سقوط شد، محکم‌کاری‌ها در پایگاه، معجزه علم و دیپلماسی، هواپیماهای باورنکردنی، پنهان کردن پنهان، فاجعه در کویر، کلوب مردان ترس، میگ‌های پایگاه، سوانح اتمی، شایعات ساختگی سفر آمریکا به ماه و ماجراهای زنجیره‌ای تاریخی» از مهم‌ترین بخش‌های این کتاب ۳۶۹ صفحه‌ای است.

انتشارات البرز این کتاب را با ترجمه سعید رضایی و قیمت: ۱۰۵۰۰۰ریال منتشر کرده است.